

Vasco da Gama első utazása

Contributed by lakosm

2004. October 19. Tuesday 19:01

Last Updated 2007. August 22. Wednesday 10:27

There are no translations available1497. július 8-án egy kicsiny, de jól felszerelt flottilla kifutott Lisszabon kikötőjéből, hogy Afrika megkerülésevel eljusson a főszerűllat Indiába. A nagy földrajzi felfedezések történetében a portugálok jutott az öttájrú szerep. Makacs kitartással, lámpásról lámpásra apasztották az akkor még igencsak n kiterjedésű ázterrá incognitáit. Később a spanyolok, a hollandok, az angolok és a franciák átvették a s de az első sőt dicsőség az átvétők.

A földrajzi felfedezések hátterében technikai újítások és fontos gazdasági, politikai változások álltak. 711 után a Pireneusi-félsziget nagy részét az arabok meghódították. Portugália csak 1249-re szabadult fel, még a szomszédos Spanyolország csaknem 250 évvel kellett várnia erre. A portugál uralkodók minden erejükkel támogatják a tengeri kereskedelmet: itáliai és más kálihoni hajókat mestereket hávtak országukba, erdeket telepítettek a faanyag biztosítására. A gyors fejlődés ellenére, a legnagyobb haszonnal kecsegtető Kelet-Nyugat kereskedelemben csupán statisztaszerep jutott nekik. A velencei és a genovai hajók monopolizálták az európai főszerpiacot, megosztva a hatalmas nyereséggel az arabokkal. Tengerész Henrik az akkoriban alig egymillió lakosú Portugália katonái vel nem vehette át a gazdag levantei kereskedővárosok szerepét, ezért egyetlen mádnálkoz szíjmarra: új kereskedelmi útvonal felfedezése és megnyitása. Akkoriban a legnagyobb realitása Afrika kárlíhajásának volt, új nem ágrkezett kárlíny feladatnak. Azt tartották, hogy aki töljut a Bojador-fokon (Netovább-foknak is nevezték), az nagerről vlik a forrásáigt, majd elevenen megö és a lelke a pokolra jut.

Visszatérni pedig nem lehet, mivel az áramlások (Kárlí-áramlás) és a passzát szelek áhatatlanul dő fel sodorják hajókat. A Szahara kopár, álettelen szegélyt a sekély tengerben alattomosan megbővő homokpadok és szikláztonyok kásárik, s a megfeneklett hajók legénységére biztos pusztulás vár. Ekkor tánt fel Dom Henrique o Novegador (1394-1460), Tengerész Henrik herceg. Áletkájnak tekintette, hogy kapcsolatot teremtsen a gazdag afrikai ázaranyországgal, majd később Indiával, háj csak egyszer vett részt egy rvidebb tengeri úton 21 éves korá mikor hájratot vezetett az ászak-afrikai márrerásság, Ceuta elfoglalására. Feljegyezték rála, hogy ázsosem áborospoharat vagy asszonyi szájat, egyetlen szenvedélye az volt, hogy az afrikai partokról flllebbentse a fátylat. Cél elárásához szákságe volt jól irányítthat, az elemek dőhának ellenállás hajókra, az irányt mutatás eszközt olyan emberekre, akik képesek binni ezekkel. A mászerek egy részének használatához elméleti feltételként el fogadni, hogy a föld gámb alakú. Ez tább volt, mint egyszerűen hájászi probléma: világnézeti kérdések, sőt sokáretnek gondolt volt. Tengerész Henrik első expedícióját csaknem tizenátfelvnek kellett eltélnie ahhoz, hogy legmerészebb hájsa, Eannes, legyőze babonák szálte felélmét, 1434-ben töljusson a Bojador-fokon. A régi feléennek ellenére csak lassan oszladoztak. Fél ávszájad telt el mire Diego Cao töljutva az Egyenlítőn felfedezte a Kongó folyót. Ezután felgyorsultak az események. Egy évre rá Bartolomeu Diaz vihar tőpte hajó megkerülte Afrika dőli csácskát, kárlíben felfedezve a Vihar-fokot (Cabo Tormentoso). Az elnevezést II. János portugál király a biztatásbb

csengésű Jásreményeság fokjára (Cabo de Boa Esperanza) keresztelte át. Az új név az uralkodó azon hájait fejezi, hogy hájsai vőgre elárják Indiát. Árákáj expedícióját Vasco da Gama 1469-ben, kilenc évvel Tengerész Henrik után száletett SÁ-nesben. Mire felcseperedett, hájja tengerészei májr jól ászrt felderítették Afrika nyugati partjait, a kontinens aranyának ázkiszivattyásjára á felár-tették erádjeket és a ázrabszolgakaravelláká is rendszeres rakományukat a portugál kikötőkbe. Ás Tengerész Henrik álmájnak beteljesésé se sem sokáig váratott magjára. 1 július 8-án nagy hajó indult el világtörténelmi jelentésű útjára. A bizalmatlan uralkodó ávakodtak a ápsze utazást, ezért I. Manuel király nem rátermettségét májr bebizonyította, az afrikai vizeken otthonosan mozgó Diaz bázta a flottilla vezetőjét, hanem az akkor mindössze 28 esztendő s kárlíznemesre, Vasco da Gámjára. (Egyes források szerint kinevezést a rviddel az expedícióját indulása elátt elhunyt ádesapjától árákájlt.) A háromárbos, keresztvitorlázatú Sao Raphael és Sao Gabriel hajókat Diaz átmutatásai alapján hosszú, nyá-lt tengeri utazásra tervezték. Ezeket egészítette ki a Berrio, egy latin vitorlás karavella és egy, a tengerészek ellátásját biztosító 200 tonnás teherhajó. Amg Gama eládeinek ájáról kevés tudományos szempontból is ártákelhet információjá mara fenn, az 1497-99-es utazást részletesen ismerjük a hájnaplójá, a roteiro jóltájából. A hájraj a Zöld-foki-szigetekig á az új állomáshelyre igyekvő Diázzal egyútt á ismerés, de nem vesélytelen vizeken hájzott, majd a Sierra Leone magasságában a parancsnok a zászláshájórrájt a nyá-lt áceán felé fordította. Ezzel a merész házással vette kezdetét az európai tengerészek által egyhuzamban megtett, addigi leghosszabb nyá-lt tengeri utazás. Az akkoriban még főltnak számító Szent Ilona-szigetet nyugatról nagy ávben megkerülték, s három hánap málvá dőli-nyugati partján, a Jásreményeság fokjának kárlíben nyá-lá kis ábbáiben vetettek horgonyt. A Jásreményeság foká korábbi névhez máltán, tábbmáteres hullámmárisákkal kárlíszátté az európai hajókat. Hat nap alatt tudt megkerülni a tengerbe nyá-lá, áles sziklafokot. Az esemény emlőkére á "a kor portugál hájászi szokásainak megfelelően á" egy dá-szá-tett áoszlopra erásá-tett keresztet, áogynevezett padra á állítottak fel a tengerparton, birtokbáve a terálet. Az ott talált ázszájraz falevőlszánáá "áslakák, a hottentóktól azonban nemigen árálték ennek ásszetáásben maga a kapitány is megsárált...Immájr az Indiai-áceánon vitorlázva 1497. december 24-án, szent egy meredek, magas partot pillantottak meg, amelyet Jázus száletésének napjáról (dies natalis) Natalnak,

Karácsonynak kereszteltek el. (Az elnevezés a Dőli-Afrikai kárlízársásig egyik tartományjának névében áol tovább.) viharos tengerektől ávezett Dőli-Afrika nem csábító megtelepedésre a portugálokat. Az aranyra áhes tengerészel Indiába tartás hajó á "nem sejtőn, milyen áriási kincseket rejteget máháben e föld á " elvitorláztak a partok elátt. tavaszán árták el a mai Mozambikot, ahol kárlíntás meglepetésben volt részük: a partok mentő európai szem nézve is gyányárá vrosok sorakoztak. A forgalmas kikötőkben pedig olyan tengerészekkel találkoztak, akik májr já

